

Bøder eller Fængsel, og vil, dersom Straffelovbogsudkastet § 197 gaaer igjennem, netop ligeledes være Bøder eller Fængsel; men saa er der jo ikke lyst nogen Fred over Skipperen, han er ikke bleven til nogen hellig Person, med andre Ord, der etableres ikke en saadan kvalificeret Straf, som det netop er Tanken at etablere. Det forekommer mig, at man imidlertid ved blot at omsætte Straffearterne, ved at sætte „Fængsel“ først og „Bøder“ sidst, kunde opnåe, hvad der tilsigtes. Det er ogsaa den Måade, som Udcastet har behandlet Sagen paa, hvorved jeg skal bemærke, at Udcastets § 20 svarer til Straffelovbogsudkastets § 94, hvilket ikke er bemærket i Motiverne. Seer man dernæst hen til den anden Deel af § 20, saaledes som den foreligger fra Udvalgets Side, da maa det om trent de samme Bemærkninger skeer Overfaldet paa Skipperen under Udførelsen af hans Dont, da skal Straffen ikke være under tre Maaneders simpelt Fængsel og kan efter Omstændighederne stige indtil Strafarbejde i sex Aar. Optager man nu ikke, hvad den høiærede Indenrigsminister meente burde tilføies, nemlig en Henviisning til den almindelige Lovgivning, saa er Straffen meget mindre for Den, der overfalder Skipperen under Udførelsen af hans Dont, end for Den, der angriber nogen anden Mand; thi Straffen for en Vægelsbestadigelse kan efter den nugældende Lovgivning stige overordentlig langt udover de sex Aar, efter Straffelovbogsudkastet stiger den til tolv Aar, og det bliver derfor ganske nødvendigt at optage en saadan Henviisning. Men selv asseet derfra, er Straffebestemmelsen i den anden Deel af Udvalgets § 20 neppe aldeles correct. Der siges, at Straffen ikke maa være under tre Maaneders simpelt Fængsel, og dette oversliger jo ganske vist noget, hvad der vilde kunne blive den almindelige Straf for Angreb paa en anden Person end Skipperen; men det synes dog, at det ikke er retteligt — uden hvis Forholdene skulde være særdeles formildende — bør være Spørgsmaal om af ihjende en saa lav Straf, naar man overhovedet vil lyse Fred over Skipperen. Udcastet vender Sagen om, det sættes Strafarbejde først og tilføies, at dette under formildende Omstændigheder kan synke ned til Fængsel, dog ikke under tre Maaneders, saa at

der paa denne Måade finder en Skarpelse Sted af, hvad der maa siges at være den almindelige Regel og det er jo netop det, som ogsaa Udvalget anerkjender bør skee.

Jeg skal henstille til det ærede Udvalg, om det vil tage Hensyn til disse Bemærkninger. Jeg beklager, at jeg ikke har kunnet stille Endbringsforslag, og tilstaaer, at min Bækfæstiggelse med Straffelovbogsudkastet har medført, at jeg ikke har haft min Opmærksomhed tilstrækkelig henvendt paa denne Sag, saa at jeg først idag har seet Udvalgets Betænkning.

Ordføreren: Hvad den sidste ærede Talers Bemærkninger angaaer, da skal jeg oplyse, at Udvalget ikke har været uopmærksomt paa, at Bemyndigelse af Skibet under visse Omstændigheder kan betragtes som Nøveri og medføre langt høiere Straf, men netop derfor have vi antaget, at Ordene „for at bemyndige sig Skibet“ her ikke vilde siges at gjøre Indgreb i Stendomsretten, men at bemyndige sig Herredømmet over Skibet og føre det hen et andet Sted, end det var bestemt. Det andet Tilfælde vilde herefter ikke høre hen under § 19, men under § 21, hvor der staaer: „For andre Forbrydelser, begaaede ombord i et Skib, bliver Straffen i det Hele at bestemme efter den almindelige Lovgivning.“ Den, der altsaa begaaer virkelig Nøveri, det vil siges, bemyndiger sig Skibet for at føre det for egen Regning, f. Ex. gaae paa Sørovertog med det, straffes ikke efter § 19, men efter § 21. Men dette fører mig netop tilbage til det, hvormed jeg begyndte, at det ikke forekommer mig heldigt at ville opstille en saadan Definition for en Forbrydelse, der væsentlig er af formel Besskaffenhed, ved at vise hen til det mulige Nøveri, hvori den kan blive begaaet. I den nye Straffelov forekommer det ikke sjældent; men jeg tror ikke, at det er heldigt, at formelle Forseelser betegnes ved at henvise til den Hensigt, hvori de muligen kunne begaaes. Jeg er altsaa af den Mening, at Loven bliver simplest og klarest ved at overlade det til Enhver at vide, hvad Nøveri er; og herved skal jeg gjøre opmærksom paa, hvad jeg allerede har nævnt, at de Bestemmelser, hvorom der her er Tale, kun skulle bringes til Anvendelse af selve Dom